

2. Дубровская Ю.А. Педагогическое сопровождение самообразования студентов в условиях дистанционного обучения : дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01: защищена 19.04.2005 / Дубровская Юлия Аркадьевна; Ленинградский гос. ун-т им. А.С. Пушкина. – СПб., 2005.

3. Полат Е.С. Теория и практика дистанционного обучения / Полат Е.С., Бухаркина М.Ю., Моисеева М.В.; Под ред. Е.С. Полат. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. – 416 с.

4. Сорочинский М. А. Психолого-педагогические особенности использования электронного обучения /М.А. Сорочинський // Научно-методический электронный журнал «Концепт». – 2017. – Т. 6. – С. 274-278. [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://e-koncept.ru/2017/770085.htm>.

5. Шупта О.В. Дидактичні принципи дистанційного навчання / О. В. Шупта // Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України ім. Б. Хмельницького. Серія: педагогічні та психологічні науки. Хмельницький: Видавництво НАДПСУ. – 2011. – № 61. – С. 131-135.

6. Юнчик В.Л. Методичні особливості дистанційного навчання / В.Л. Юнчик // Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. – Випуск 7 (50) . – 2013. – С.110-115.

Дворянчикова С. Є.
канд. філол. наук, доцентка, доцентка кафедри іноземних мов
Київський національний університет технологій та дизайну (Київ)

МОДЕЛЬ STATION ROTATION: ПЕРЕВАГИ Й ВИКЛИКИ У ПРАКТИЦІ ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Педагоги вживають термін *station rotation* (*ротація станцій*) в контексті інформування про одну з моделей змішаного навчання. Початок її всебічної розробки й запровадження датується 2010–2012 рр., наприклад, у методичних працях та практичному досвіді К. Максвела та Дж. Уайт з аналітичного центра «Інституту Крістенсена» [2], пізніше цю ідею поглиблювали Л. Слатер,

А. Рокні та Л. Джонс [3], але найбільшої популярності зазначена модель навчання досягла останніми роками, коли інформаційні освітні технології остаточно стали невід'ємною складовою навчального процесу, як-от у практиці М. Курвітс [4]. Принципи студентоцентризму, спонукання здобувачів до свідомої діяльності й залучення новітніх досягнень науки зумовлюють актуальність таких досліджень і, зокрема, нашої доповіді, мета якої полягає в окресленні деяких з переваг й викликів, що постають перед учасниками навчального процесу за умови використання моделі ротації станцій під час вивчення української мови інофонами.

Аналіз наявної літератури [1; 4] свідчить, що зазвичай робота за принципом ротації станцій організована таким чином: простір (клас, аудиторія тощо) розділений на 3 та більше так званих острівців, або станцій, де одночасно працюють 2–6 здобувачів; кожна зі станцій має одне завдання, до якого викладач підготував докладну інструкцію та всі необхідні матеріали; на перебування на кожній зі станцій відведений певний час; за сигналом викладача здобувачі переміщуються з однієї станції до іншої, тому протягом уроку кожен учень відвідує всі станції.

До умов, за яких є сенс удаватися до методу ротації станцій у навчальній роботі, належать такі обставини, в яких іноземні студенти мають схильність до забування попереднього матеріалу, деякі з них не встигають за темпом групи або внаслідок порушення загальної дисципліни, або пропусків, або браку часу для індивідуальної роботи з викладачем на занятті.

Таким чином, назвемо деякі з переваг використання зазначеної моделі навчання, що витікають з наведених умов. За повторення навчального матеріалу чи вдосконалення лексико-граматичних навичок може відповідати одна зі станцій на занятті, що містить завдання з тем, що вивчались раніше. Диференціація роботи з визначенням обов'язкового мінімального обсягу стане в пригоді, якщо один студент або декілька здобувачів відчувають потребу виконувати завдання у власному темпі. До самостійної роботи студентів має спонукати загальна атмосфера в аудиторії або в сесійній кімнаті сервісу для веб-конференцій. За умови вдалої організації роботи, викладач матиме час

приділити увагу кожному студенту на кожному занятті, відповісти на запитання, що виникають, надати додаткові пояснення.

З-поміж викликів у плануванні та проведенні занять за моделлю ротації станцій назвемо, по-перше, необхідність ґрунтовного осмислення кожного заняття, добір навчально-методичних матеріалів (наприклад, аудіо-та відеоматеріалів, інтерактивних робочих листів, комплектів вправ, текстів і тестів з можливістю самоперевірки), що потребує багато часу викладача для підготовки, по-друге, можливість випадків прояву академічної недобросовісності серед здобувачів (повідомлення правильних відповідей, спроби плагіату тощо), що потребує роз'яснень з метою розуміння студентами цінності навчального процесу задля здобуття певних знань, по-третє, потреба в навичках передбачення обсягу того матеріалу, що буде необхідний і достатній для кожного заняття задля формування у студентів визначених програмою компетентностей.

Зазначені переваги й особливості роботи за моделлю ротації станцій, з одного боку, допомагають студентові свідомо навчатися, надавати й приймати поміч товаришів, а з іншого боку, дозволяють здобувачу отримувати зворотній зв'язок від викладача й розвивають уміння розумно використовувати час.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. How do I set up a station rotation model in my classroom? // The Learning Accelerator. – <https://practices.learningaccelerator.org/problem-of-practice/how-do-i-set-up-a-station-rotation-model-in-my-classroom>

2. Maxwell C., White J. Blended (r)evolution: How 5 teachers are modifying the station rotation to fit students' needs / C. Maxwell, J. White // Christensen Institute, 2017. – July. – <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED586382.pdf>

3. Slater L., Rockney A., Jones L. The station rotation: A way to implement the effective classroom practices to engage students and reduce inappropriate behavior / L. Slater, A. Rockney, L. Jones // Agency for Teaching, Leading, and Learning. – http://pbissmissouri.org/wp-content/uploads/2017/06/STI2017_5E_The-Station-Rotation.pdf

4. Курвитс М. Как провести урок по модели ротация станций /
М. Курвитс // Таллинский университет. –
http://marinakurvits.com/stancia_rotaci/#

Гладир Я. С.
канд. філол. наук, старший викладач кафедри
професійної та соціально-гуманітарної освіти,
Криворізький національний університет (Кривий Ріг)

СПЕЦИФІКА ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ В УМОВАХ КАРАНТИНУ (ПІД ЧАС ДОПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ІНОЗЕМЦІВ)

У сучасних карантинних умовах навчання питання дистанційної та змішаної освіти набувають надактуального значення не лише в Україні, а й у всьому світі. Карантинні умови пояснюють стабільне зростання інтересу науковців до з'ясування сутності та особливостей застосування цих альтернативних дидактичних форм. Зазначені факти підтверджують: численні праці Б. Шуневича [6], [7], монографія колективу авторів за заг. ред. В. Кухаренка «Теорія та практика змішаного навчання» [5], ін., матеріали вебінару «Дистанційне навчання як сучасна освітня технологія» [1]; різноаспектні тематичні наукові публікації останніх кількох років (Л. Штихно [8]; Т. Муращенко [3]; О. Малиновська, С. Масон, О. Чаплик [2]; С. Новиченко [4], ін.)

У процесі допрофесійної підготовки іноземних здобувачів освіти дистанційне вивчення української мови як іноземної традиційно передбачає тісний контакт із викладачем і посилений контроль з боку викладача. Така специфіка має відповідне обґрунтування. Вивчення мови як іноземної передбачає формування навичок письма, читання, розуміння навчального тексту, аудіювання та говоріння, і тому, на нашу думку, найдоцільнішим є саме змішане навчання, де зазначені навички формуються як дистанційно, так і аудиторно (із дотриманням відповідних карантинних вимог). На етапі формування навичок письма доцільно надавати перевагу аудиторним формам роботи з іноземцями, формування навичок читання можна здійснювати дистанційно, поступово збільшуючи дистанційний час